

Cmentarne anioły

A

B

C

D

Spośród kilkudziesięciu zabytkowych nagrobków na powstałym 1 kwietnia 1806 r. cmentarzu parafialnym moją uwagę zwróciły groby dzieci. Aby ocalić ich pamięć podaje dodatkowo kilka informacji biograficznych.

- A. Anna Curyło urodzona 12 lutego 1911 r., zmarła 20 kwietnia 1930 r. Była córką Józefa i Honoraty z domu Ciochoń zamieszkujących pod numerem domu 264. Uczennica 3 roku Prywatnego Seminarium Nauczycielskiego Żeńskiego im. św. Jadwigi w Tarnowie.

Epitafium: ANNA CURYŁOWNA. UCZENNICA III R. SEM. †20.IV.1930. W 19 R. ŻYCIA. SPOKÓJ JEJ DUSZY

- B. Tadeusz Guzy urodził się i został ochrzczony w 1910 r. w jednej z okolicznych parafii. Jego rodzicami byli Wojciech Guzy i Karolina Łata. Zmarł 25 grudnia 1921 r., jako przyczynę podano epilepsję czyli tzw. padaczkę. Jako miejsce śmierci podano dom oznaczony numerem 855. Zamieszkiwał w nim jego dziadek ze strony ojca.

Epitafium: D.O.M. Ś.P. TADEUSZ GUZY †11 WIOŚNIE ŻYCIA 25.12.1921. MÓDL SIĘ ANIOŁKU ZA NAMI DO BOGA.

- C. Barbara Stanisława Łoboda urodzona 28 czerwca 1924 r., zmarła 21 kwietnia 1930 r. Córka dyrektora szkoły w Borzęcinie Dolnym Stanisława (*25.3.1872*†13.1.1943) i Rozalii Kapuscińskiej (*23.11.1899 † 11.11.1930)

Epitafium. Ś†P BASIEŃKA CÓRKA ŁOBODÓW ODESZŁA MAJĄC ZALEDWIE 5 LAT 21.04.1930

- D. Wanda Sadowska urodziła się 3 listopada 1907 r. w dworze oznaczonym numerem porządkowym 1., zmarła 18 grudnia 1908 r. Była córką Wielmożnego Pana Konstantego Sadowskiego ur.15 marca 1866 r. i Juli z domu Bronikowskiej którzy zawarli związek małżeński 8 lutego 1892 r. Miała jeszcze pięcioro starszego rodzeństwa: Michała, Maryę, Adama (żołnierza Legionów Polskich †19 sierpnia 1916 r.), Jadwigę i Antoniego. Konstanty Sadowski po sprzedaniu dworu Józefowi Banasiowi wyjechał do Krakowa. Po śmierci został jednak na własne życzenie pochowany został na borzeckińskim cmentarzu.

Epitafium: Naukochanszej dziecinie WANDUSI SADOWSKIEJ *3 XI 1907† 18XII 1908 Stroskami rodzice

Cyprian Kamil Norwid

Krzyż i dziecko

„Ojcie mój, twa łódź
Wprost na most płynie —
Maszt uderzy!... Wróć!
Lub wszystko zginie.

Patrz, jaki tam krzyż,
Krzyż niebezpieczny!
Maszt się niesie wzwyż,
Most mu poprzeczny”.

„Synku, twogi zbądź!
To znak zbawienia;
Płynmy, bądź co bądź!
Patrz, jak się zmienia!

Oto wszere i wzwyż
Wszystko toż samo”.
„Gdzież się podział krzyż?”
„Stał się nam bramą!” amą!”